

BPA Cup Nová Paka 28.5.2016

Takže reportáž píšou já, protože Doktor stavěl auto. Já stavěl tři, dvě pro nás a třetí pro Adama, ale je pravda, že jsme nakonec jeli s tím od Doktora.

Pohled z pozice pořadatele : nejdřív nahlásila neúčast Květa od vodáků, tedy bylo jasné, že kuřata nebudou. Pak přišla zpráva, že dráhu nejde otevřít v 17.00 hod pro zaneprázdnění místních pořadatelů, ale to se nakonec ukázalo jako nevýznamné. Jinak všechno běželo jak má. Místní opravili měření kol, takže problém, který se opakoval na předchozích závodech, vymizel.

Tedy na začátku jsme měli tři auta, z nichž jsme v sobotu ráno vybrali to Doktorovo, protože bylo nejlépe ovladatelné – jinak časy všech tří aut byly prakticky shodné (lap 3,3.. sec). Překvapil nás výsledek výběru kol – nakonec jsme jeli kola velmi sedavá, se kterými jsme v přípravě vůbec nepočítali, ale naštěstí jsme je v kufrech měli. Použili jsme šasi Mosetti, abychom ho důkladně otestovali v dlouhém závodě, motor byl sestaven z dílů CAHOZA, převod 7/42 , disky Mickey Mouse, kastle Corrado od BPA.

V první hodinovce jsem začínal na červené a musím říci, že mě to bavilo velice velmi, ale moc jsem od soupeřů neodskočil. O to se staral Doktor – to schéma platilo celý závod – Doktor vyrobil náskok a já jsem jej udržoval, takový jsem měl alespoň pocit. Jako vždycky, když se potkám s Didem, je z toho přetahovaná o každý metr, a podobně to bylo i zde. Trochu jsem měl problém s mladíky z jižních Čech, byli rychlí, ale padaví a někdy mě dalo víc práce hlídat jejich kreše než vlastní řízení auta. Ale nestěžuji si, oni předtím v Pace asi moc nejezdili, zatímco já už 20 let.....však víte. Překvapili mě Adam se Štěpánem, jak dokázali být rychlí, jen kdyby trochu zklidnili hormon a jezdili víc dokola. No, ale já v jejich věku taky závodil jak utržený.

Ve druhé hodinovce nám auto podrželo výkon, ale přestalo brzdit. Na vnitřních drážkách to není handicap, spíš naopak, ale na černé, kterou jsem jel já, je to utrpení, totiž trefovat zatáčky s malými poloměry dojezdem setrvačností. Všechny ostatní drážky byly radostnou záležitostí.

No, a pak jsem dostal pohár a bylo to. Zbytek napíše Doktor.

Můj pohled byl takový, že se "starým a pomalým" :-)) Romanem se mi podařilo vyhrát stylem shodným jako kdybych jel s božským Amatérem. První hodina byla více než skvělá a ani slotracingový Stig se jménem Frankie nedokázal najet víc kol při vzájemných soubojích. Avšak motor jsme po hodině neměnili, protože guláš a pivo k obědu unavilo obě pracovitě buňky v těle a rázem jsme zjistili, že motor tolik nedává ani nebrzdí. A to už se Stig sem tam dostával před nás, když zejména na fialové, která jela po většinu závodu jako víno, najel 132 kol. Tolik nedal nikdo na žádné drážce. Ale zase Frankie taky bavil okolí, když o jízdě později se mu něco přihodilo a auto se stalo totálně neovladatelné a vypadl nejprve v dlouhé zatáčce po rovině, po nasazení vypadl ve vlásence před počítačem, potom v karuselu a následně i na vjezdu na rovinu. A každé vypadnutí hlasitě a vtipně komentoval, třeba slovy "tak co jsem teď pět minut najížděl jsem za jedno kolo ztratil...". Ale i to k ježdění patří a v Nové Pace to platí dvojnásob. Jinak klobouk dolů před Plzní 12. Myslím, že pro Honzu Gothardta je to skvělý výsledek a rozhodně nebyl v týmu jen do počtu.

Vůbec ten souboj mezi KMT (Finsko-katalánský tým Āukainen - Dido), Plzeň 12 a Roka Roka byl ozdobou celého závodu. Nakonec rozhodovaly metry, když třeba rozdíl mezi Plzní 12 a Rokou byl ve druhé hodině jen jedno kolo. Další těsné nájezdy ve druhé hodině byly rovněž mezi Jdeme do ToHo a

Brumíky (5 kol) či mezi Trutnováky a AERO týmem (6 kol). Při hodinovém závodě a časech kolem 3 a půl vteřiny na kolo velmi vyrovnané.

Pipan se Starostou se nám postarali o pitný režim a týmy nabídku Novopacké dvanáctky využily dokonale. V sobotu dopoledne již byl padesátilitrový sud vypit a muselo se proto tankovat z lahváčů. Velkou radost měl v sobotu Ťukainen, který si ve Fortuně vsadil na vítězství Ricciarda v RedBullu ve VC Monaca a sympatický Australan v sobotu odpoledne vyhrál kvalifikaci. V neděli však jeho tým měnil pneumatiky asi jako ukrajinští modeláři na mistrovství světa a tiket tak Jarda mohl zahodit do koše.

Další příjemnou povinností bylo zapít dva tituly mistra republiky Adama Berana v pátek večer magisterským pitím z rukou toho nejpovolanějšího, tedy lékárníka, jehož máme z bezpečnostních závodů poslední dobou stále častěji na svých závodech. On totiž umí rovněž sešít brady (nikoliv Brady) roztržené o popelníky a tak podobně. Naštěstí jen dva modely těsně prolétly kolem hlavy Frankieho, jinak se nic divokého v pátek ani sobotu nedělo.

A konečně stylově se představil Zdeněk B. z Plzně (jeho celé jméno autoři znají, ale z bezpečnostních důvodů jej nebudou zveřejňovat), který se v pátek oblékl do tradičního syrského kraje s opaskem plným ohnivé vody, kterou nabízel ve třech příchutích tak, aby si každý mohl z jeho pasu vytáhnout o co měl zájem. Tradiční, mátový či citronový, to byly základní varianty. Jen tak dál, dobré tradice je nutné dodržovat.

Takže místo závodění šlo spíše o další ze setkání lidí, kteří se vidí rádi. Milá je ta spousta cen, co přivezli sami závodníci k rozdělení. A protože se nám některé ani nepodařilo rozdat, bude nutné, aby všichni dorazili na další díl nekonečného seriálu s názvem BPA Cup, tentokrát (doufejme) s podtitulkem Brno 2016. Podrobnosti budou na webu nejpozději na počátku září.

Mějte se krásně.

Roman a Doctor